

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010148
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718010148.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému W. X., nar. XX.X.XXXX v W., bytom B. O., C. XXX/X, pre pokus pokračovacieho zločinu ublíženia na zdraví podľa 14 ods.1 Tr.zák., § 155 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2019 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. novembra 2018, sp. zn. 1T/52/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. novembra 2018, sp. zn. 1T/52/2018, bol obžalovaný W. X. uznaný za vinného z pokusu pokračovacieho zločinu ublíženia na zdraví podľa 14 ods.1 Tr.zák., § 155 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31. októbra 2016 asi o 11.45 h na pozemku v katastrálnom území obce B. O., časť Y. Y., v miestnej časti Za cintorínom, po slovných nezhodách, fyzicky napadol brata I. X. rýľom, ktorý držal oboma rukami za porisko zodvihnutý v úrovni hlavy, ktorým sa na neho najskôr zahnal a potom ho kovovou časťou rýľa udrel do ľavej časti hlavy, čím I. X., bytom G., M. XXXX/X, spôsobil tržnú ranu v oblasti ľavej ušnice a podvrtnutie krčnej chrčtice, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 31.10.2016 v trvaní 4 týždne spočívajúcim v bolestivosti zranení, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny a následne fyzicky napadol aj Bc. C. Y., ktorého kovovou časťou rýľa udrel do oblasti tváre, čím Bc. C. Y., bytom G., L. D. XXXX/XX-XX, spôsobil abrupciu čelovej kosti vľavo v oblasti očnice, tržnú ranu v oblasti tváre a orbity vľavo, pomliaždenie očnej gule vľavo - otras sietnice a edém makulae lutae postraumatický, tržnú ranu IV. prsta ľavej ruky, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 31.10.2016 v trvaní 3 týždne spočívajúcim v bolestivosti zranení a v sťažení hygieny, pričom útoky voči I. X. a Bc. C. Y. smerovali na ich životne dôležitý orgán - mozog a týmto konaním mohol byť ohrozený ich život.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 3 /tri/ roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci a to 1ks kovového rýľa. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, G., škodu vo výške 514,80 €, titulom bolestného a Bc. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. D. XXXX/XX, G., škodu vo výške 1.650,20 €, titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný W. X. pre nesprávnosť výrokov o vine, treste a náhrade škody, ako aj konania, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol doslovne nasledovné:

Je nepochybne preukázané, že dňa 31.10.2016 asi o 11,45 hod. v kat.úz. B. O. vznikol konflikt medzi obž. W. X., I. X. a Bc. C. Y.. Nestotožňujeme sa a rozhodne nie je žiadnym spôsobom preukázané tvrdenie súdu vo výroku o vine, že po slovných nezhodách mal W. X. fyzicky napadnúť I. X. rýľom, ktorý držal oboma rukami za porisko a zdvihnutý v úrovni hlavy a udrieť do ľavej časti I. X. a následne fyzicky napadnúť Bc. C. Y.. Naopak, z prevedeného dokazovania a to aj zo samotného výsluchu obžalovaného, poškodených, nepriamo zo svedectva I. T. je zrejmé, že obžalovaný, ktorý prišiel obrábať svoj pozemok, žiadnym spôsobom sa slovne nekontaktoval na I. X. a Bc. C. Y., ktorí na spoločnom pozemku obžalovaného a I. X., tiež iných príbuzných, nakladali hnoj na príviesny vozík, pričom hnoj nebol vlastníctvom I. X., preto za účelom zdokumentovania pre bratov, obžalovaný si túto situáciu rozhodol vyfotografovať telefónom. Po tom, ako to títo dvaja videli, cez pozemok, ktorý oddeľoval priestor, na ktorom sa nachádzali poškodení a obžalovaný, zrýchlenou chôdzou prešli na pozemok obžalovaného a tu obžalovaného napadli. Obžalovaný trvá na tvrdení, že I. X., s ktorým už v minulosti mal viaceré konflikty, mal v ruke lopatu a touto naznačoval útok na obžalovaného, pričom obaja poškodení po vstupe na pozemok obžalovaného sa postavili tak, že Bc. Y. obžalovaného obišiel z ľavej strany a bol za chrbtom obžalovaného a brat I. X. bol v pozícii pred obžalovaným s tým, že mu vulgárne nadával a povedal, že si to vybavíme. Obžalovaný z útoku oboch poškodených mal strach a tento sa stupňoval, keď I. X. zlomil rukou osadený drevený kôl a zahnal sa na obžalovaného lopatou, ktorú držal v ruke. Následne I. X. uderil obžalovaného, ktorý bez objektívnej možnosti a času rozmýšľania o spôsobe obrany pred útokmi, zdvihol rýľ do výšky ramien, ktorý držal dvoma rukami a týmto rýľom začal naznačovať odrážanie útoku, pričom rýľom pri tomto konaní obžalovaný zasiahol poškodených. Súd obranu obžalovaného vo vzťahu k útoku vyhodnotil tak, že túto obranu nepovažoval za adekvátnu situácii a neuznal obžalovanému jeho tvrdenie, že v situácii, do ktorej ho poškodení dostali, bez možnosti rozmýšľať nad útokmi, reagoval v rámci nutnej obrany, pretože na neho útočili osoby dve, jedna podstatne mladšia a druhá mladšia, obe osoby boli fyzicky zdatnejšie a po skúsenostiach z minulosti s I. X., W. X. - obžalovaný, sa obával o svoje zdravie a život, preto reagoval skratkovito, v situácii núdze a snažil sa odvrátiť útoky a zachrániť si zdravie a život. Okolnosti útoku je nemožné objektívne posúdiť, pretože každá zo strán uvádza iný spôsob útoku a obrany, taktiež aj iný dôvod konfliktu. Situácia však svedčí viac v prospech obžalovaného, pretože z diaľky videla svedkyňa I. T. časť konfliktu, ktorá potvrdila miesto útoku, ktoré podľa jej tvrdení, tiež z obhliadky a vyšetrovacieho pokusu, jasne potvrdzuje, že obžalovaný bol napadnutý na jeho pozemku, ktorý je jeho výlučným vlastníctvom. Taktiež svedkyňa I. T. potvrdila, že nevidela žiadny útok obžalovaného na poškodených, pričom poškodený X. vypovedal rozdielne, ako poškodený Bc. Y. a najmä, I. X. tvrdil, že W. X. na neho útočil 2 krát. Naopak, je nepochybne, že W. X. po útoku na poškodených, ktorým sa bránil, z miesta ušiel z obáv pred ďalšími útokmi. Obžalovaný trvá na tom tvrdení, že I. X. a Bc. Y., sa rozhodli po tom, ako ich fotografoval, bez svedkov zo strany W. X., na neho zaútočiť, pretože iný dôvod nemali, nakoľko z dôkazov v spise je zrejmé, že následnú obranu, motív konfliktu, týkajúcu sa hydromotora, ktorý mal údajne obžalovaný vrátiť Y., si bezdôvodne vymysleli ako motív, ktorý však nie je pravdivý, pretože Y. žiadny hydromotor nevlastnil a W. X. preto nemal aký hydromotor Y. vrátiť. Tvrdíme, že obžalovaný konal v nutnej obrane a obžalovaný si možno takouto obranou, ktorá je podľa súdu neadekvátna, zachránil zdravie, ale možno aj život. I. X. je aj z výsluchov iných členov rodiny, bratov, známy svojou agresivitou, v minulosti celá rodina vedela, že agresívne správanie používal aj voči svojej manželke. Okrem iného aj v súčasnej dobe prebieha ďalšie priestupkové konanie za ublíženie na zdraví ďalšiemu bratovi E. X., ktorého X.XX.XXXX fyzicky napadol a toto napadnutie okrem iného súviselo aj s predmetnou trestnou vecou a svedectvom brata E. X.. Vzhľadom na násilnú povahu poškodeného I. X., ale aj samotnú náladu v spoločnosti, ktorá je ovplyvňovaná všeobecne, fyzickým násilím, ako prejavom bežného spôsobu správania sa niektorých jedincov s následkami až smrteľnými, ako naposledy prípady známe z útoku v J., bratmi G. v T. a pod., je reakcia na útoky útočníkov, možno zo strany poškodených niekedy až hystericky obranná a neprimeraná, ale niekedy neadekvátne mierna. Situácia však je takmer vždy jedinečná a neopakovateľná, naopak, ak napadnutý použije málo primeranú obranu voči útočníkovi, čím myslíme málo intenzívnu, následok je mnohokrát fatálny a neskoršie úvahy o možnosti intenzívnejšej obrany oproti následku, sú bezvýznamné a zbytočné. Je však dôvodné považovať obranu svojho života a zdravia, ako jednu z najdôležitejších možností uplatniť právo reagovať na útok útočníka, v tomto prípade dvoch, pričom jeden mal v ruke lopatu a za takýchto okolností, je potrebné, aby prípadné poškodené

subjekty touto obranou, sme nepovažovali za obeť násilia, ale naopak, keďže išlo o iniciátorov konfliktu, bez ktorých by k žiadnemu protiprávnemu skutku nedošlo, uznať spôsob obrany, ako konanie v nutnej obrane. Vzhľadom na horeuvedené, žiadame odvolací súd, aby dôsledne preskúmal rozhodnutie súdu I. stupňa, vyhodnotil dôkazy vo vzájomných súvislostiach a následne, aby odvolaniu obžalovaného vyhovel, rozsudok zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby, príp. aby vec po zrušení vrátil súdu I. stupňa na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie vo veci.

Obidvaja poškodení sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného prostredníctvom spoločného splnomocnenca v plnom rozsahu stotožňujú so závermi, ku ktorým dospel po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd a tieto považujú za vecne správne. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a to jednak výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a zároveň poškodených, ďalej výsluchom svedkyne - ošetrojúcej lekárky obžalovaného C. S. I., I. T., C. X., E. X., I. X. ml., dôkladne sa oboznámil s lekáorskými správami týkajúcimi sa poškodenia zdravia poškodených ako aj obžalovaného. Rovnako sa oboznámil s fotodokumentáciou, s listinnými dôkazmi a tiež so znaleckým posudkom č. 2/2017 vypracovaným znalcom MUDr. G. C., znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, z ktorého jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa dopustil konania tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/52/2018. Navyše útok, ktorým poškodení utrpeli zranenia smeroval na ich životne dôležitý orgán - mozog, čím mohlo dôjsť k oveľa fatálnejším následkom na živote poškodených. Poškodení svoj nárok na náhradu škody uplatnili tak v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom a majú za to, že uplatnený nárok bol v rámci dokazovania pred súdom riadne ustálený tak, ako to vyplýva zo znaleckého posudku. Súd mal túto škodu za riadne preukázanú a z tohto dôvodu zaviazal podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného nahradiť škodu poškodeným vo výške tak ako táto bola špecifikovaná. Na základe vyššie uvedených skutočností preto poškodení vo vzťahu k výroku o náhrade škody navrhujú, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry i splnomocnenec poškodených na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považovali za zákonný a správny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. apríla 2019, vykonal dňa 16. júla 2019 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste a náhrade škody napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného W. X. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, postupoval okresný súd pri vykonávaní dôkazov a pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi konanie a rozhodovanie po podaní obžaloby pred súdom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie. Obžalovanému bolo zákonným spôsobom riadne vznesené obvinenie a bola na neho podaná obžaloba, obžalovaný mal v konaní obhajkyňu a v celom konaní mal dostatočnú a opakovanú možnosť sa vyjadriť, pričom svoje obhajobné práva aj využil štandardným spôsobom, o čom svedčí obsah i rozsah spisového materiálu i dôvodov odvolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného W. X., ale predovšetkým o výpovede poškodených I. X. i Bc. C. Y., tiež svedkov I. T., E. X., G. D. i I. X. ml., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, chirurgie MUDr. G. C. a o listinné dôkazy (fotodokumentácia zo zápisnice o ohliadke miesta činu, výpisy z katastra nehnuteľností), na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal.

Svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku (str. 7-8) a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného W. X. prezentované obžalovaným i jeho obhajkyňou, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, o vierohodnosti a správnom vyhodnotení súdom prvého stupňa ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Z dôkazov vykonaných kontradiktórnym spôsobom v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vrátane obhajobných vyjadrení obžalovaného, na ktoré podrobne poukázal súd prvého stupňa, je jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku a že vykazuje znaky pokusu pokračovacieho zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 155 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., z ktorého bol uznaný za vinného.

Obhajobné tvrdenie obžalovaného W. X., že vykonané dôkazy sú nesprávne hodnotené najmä z toho pohľadu, že on sa len bránil útoku obidvoch poškodených, ktorý sa stupňoval a on z nich mal strach a preto jeho konanie je potrebné posúdiť iba ako nutnú obranu, nemá svoje opodstatnenie. V uvedenom smere správne postupoval už súd prvého stupňa. Z odôvodnenia rozsudku je dostatočne zrejmé, že v ňom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj záver o vine obžalovaného i ako sa vysporiadal s jeho obhajobou.

Z obsahu odvolacích dôvodov obžalovaného vyplýva, že namieta správnosť hodnotenia dôkazov súdu prvého stupňa a domáha sa iného, pre neho priaznivejšieho hodnotenia vykonaných dôkazov, čo by bolo odôvodnené v prípade, ak by dôkazy súd prvého stupňa hodnotil skutočne v rozpore so skutočnosťou, s obsahom vo veci vykonaných dôkazov. V danom prípade však tomu tak nie je.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný W. X.. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súd prvého stupňa vykonal všetky pre dané závery nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obžalovaného. Odvolacie námietky obžalovaného v uvedenom smere neboli preto dôvodné, odvolací súd ich neakceptoval a vo vzťahu ku skutkovým zisteniam v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne a podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému odvolaciemu súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného W. X. ako pokusu pokračovacieho zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 155 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, preto odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu jeho konania nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, nepochybil ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmery. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 3 roky, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu

vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania i spôsobených následkov, pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Zároveň správny a zákonný je aj trest prepadnutia veci a to 1ks kovového rýľa, pretože má svoje opodstatnenie v ustanovení § 60 ods.1 písm.a) Tr. zákona.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. je aj výrok, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému I. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, G., škodu vo výške 514,80 €, titulom bolestného a Bc. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. slobody XXXX/XX, G., škodu vo výške 1.650,20 €, titulom bolestného a sťažením spoločenského uplatnenia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, treste prepadnutia veci a o náhrade škody, preto odvolanie obžalovaného W. X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.